

Lisäksi kantajat vetoavat kolmannessa kanneperusteessa siihen, ettei komissio ole osoittanut, että Saksan kylpyhuonekeramiikkamarkkinoilla olisi rikottu kilpailusääntöjä. Tässä yhteydessä kantajat moittivat komissiota siitä, että se on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että saksalaisessa keramiikka-alan toimialajärjestössä käydyt keskustelut olisivat olleet hintojen yhteensovittamista ja että niillä olisi ollut kilpailunvastainen tarkoitus, ja että komissio on loukannut kantajien oikeutta oikeudenmukaiseen ja puolueettomaan menettelyyn tekemällä lainvastaisella tavalla asiaan selvästikin vaikuttamattomista todisteista syyllisyyttä tukevia johtopäätöksiä.

Neljännessä kanneperusteessa kantajat lausuvat, etteivät ne ole osallistuneet hintojen yhteensovittamiseen Ranskassa tai Belgiassa. Kantajien käsityksen mukaan komissio on perusteettomasti katsonut, että belgialaisissa ja ranskalaisissa keramiikka-alan järjestöissä käydyt keskustelut olisivat olleet hintojen yhteensovittamista, ja lisäksi arvioinut väitetyn rikkomisen keston virheellisesti ja siten soveltanut virheellisesti SEUT 101 artiklaa.

Kantajat vetoavat viidennen kanneperusteeseen yhteydessä siihen, että komissio on perusteettomasti katsonut, että hanamarkkinoilla, suihkukaappimarkkinoilla ja keramiikkamarkkinoilla tehdyt toimet olisivat olleet yhtenä kokonaisuutena pidettävä jatkettu kilpailusääntöjen rikkominen, ja siten soveltanut virheellisesti SEUT 101 artiklaa. Kantajat huomauttavat tässä yhteydessä, etteivät oikeuskäytännössä muodostuneet edellytykset menettelyn katsomiselle yhtenä kokonaisuutena pidettäväksi jatketuksi kilpailusääntöjen rikkomiseksi täyty.

Kuudennessa kanneperusteessa kantajat vetoavat siihen, että komissio on asian ratkaisuun vaikuttaneella tavalla loukannut kantajille asetuksen (EY) N:o 773/2004⁽¹⁾ 12 ja 14 artiklan mukaan kuuluvia puolustautumisoikeuksia ja oikeutta suulliseen kuulemiseen, koska asian käsittely on kestänyt kohtuuttoman kauan ja kaikki komissiossa ratkaisumenettelyyn osallistuneet henkilöt ovat vaihtuneet suullisen kuulemisen toimittamisen jälkeen.

Seitsemännen kanneperusteeseen yhteydessä kantajat lausuvat, että komissio on menetellyt oikeudenvastaisesti perustaessaan sakkojen määräästä tekemänsä laskelman sakkoja koskeviin suuntaviivoihin,⁽²⁾ vaikka nämä suuntaviivat ovat SEUT 290 artiklan 1 kohdan ja Euroopan perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdan vastaisina mitättömät Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen.

Kahdeksantena kanneperusteena kantajat vetoavat siihen, että komission laskelma sakon määräästä on virheellinen, koska komissio ei ole sakon laskentapohjaa vahvistaessaan ottanut huomioon sitä, että kantajien väitetty osallisuus rikkomisten tekemisessä on ollut muita vähäisempi, vaan se on arvioinut rikko-

misen vakavuuden yhdenmukaisesti kaikkien asianomaisten yritysten osalta. Tämä on kantajien käsityksen mukaan henkilökohtaisen vastuun periaatteen vastaista.

Lopuksi yhdeksännen kanneperusteeseen yhteydessä huomautetaan, että langetetun sakon määrä on suhteellisuusperiaatteen ja yhdenvertaisuusperiaatteen vastainen, koska kantajat eivät ole olleet osallisina kilpailusääntöjen vakavimmissa rikkomisissa.

⁽¹⁾ [EY] 81 ja [EY] 82 artiklan mukaisten komission menettelyjen kuluista 7.4.2004 annettu komission asetus (EY) N:o 773/2004 (EUVL L 123, s. 18).

⁽²⁾ Suuntaviivat asetuksen n:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta (EUVL 2006, C 210, s. 2).

Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 1.9.2010 virkamiestuomioistuimen asiassa F-78/09, Luigi Marcuccio v. komissio, 22.6.2010 antamasta määräyksestä

(Asia T-366/10 P)

(2010/C 288/109)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (edustaja: asianajaja G. Cipressa)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Riidanalainen päätös on joka tapauksessa kumottava kokonaisuudessaan

— on todettava, että kanne, joka nostettiin riidanalaisesta päätöksestä, oli kokonaisuudessaan ja poikkeuksetta otettava tutkittavaksi

— virkamiestuomioistuimessa esitetyn kanteen vaatimukset on hyväksyttävä kokonaisuudessaan ja poikkeuksetta

— komissio on veloitettava korvaamaan valittajalle kaikki tähän mennessä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja kustannukset

— toissijaisesti asia on palautettava virkamiestuomioistuimeen, joka käsittelee asian toisessa kokoonpanossa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt esillä oleva valitus on tehty virkamiestuomioistuimen 22.6.2010 antamasta määräyksestä, jolla hylättiin sillä perusteella, että tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuivat, valittajan vaatimus velvoittaa komissio korvaamaan tälle vahingot, joita tälle on syntynyt sen johdosta, että komissio on kieltäytynyt korvaamasta asiassa T-18/04, Marcuccio v. komissio, väitetysti aiheutuneita korvauskelpoisia kuluja.

Valittaja esittää vaatimuksensa tueksi seuraavat perusteet: Henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artiklassa tarkoitetun valituksen käsitteen väärä tulkinta ja soveltaminen; perustelujen puuttuminen täysin, tosiseikkojen vääristely ja asianosaisen korvattavaksi määrättyjä oikeudenkäyntikuluja koskevan oikeuskäytännön virheellinen tulkinta.

Lisäksi valittaja väittää, että hänen oikeuttaan kontradiktoriseen menettelyyn sekä hänen puolustautumisoikeuksiaan on loukattu, ja että virkamiestuomioistuin on laiminlyönyt joidenkin hänen vaatimustensa tutkimisen.

Kanne 3.9.2010 — Rubinetteria Cisal v. komissio

(Asia T-368/10)

(2010/C 288/110)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Rubinetteria Cisal SpA (Alzo Frazione di Pella, Italia)
(edustaja: asianajaja M. Pinnarò)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— 23.6.2010 tehty päätös K(2010) 4185 on kumottava

— toissijaisesti siinä tapauksessa, että määrättyä sakkoa ei kumota, sen määrää on alennettava sopivammalle tasolle

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tässä asiassa kyseessä oleva riidanalainen päätös on sama kuin asiassa T-364/10, Duravit ym. vastaan komissio.

Kantaja esittää seuraavat perusteet vaatimustensa tueksi:

1. SEUT 101 ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkominen ja virheellinen soveltaminen

Kantaja väittää, että päätös on sitä koskevilta osin täysin virheellinen, koska Cisal ei osallistunut (edes tietämättään) kartelliin, vaan se tyytyi vaihtamaan kaupallisia tietoja, jotka eivät olleet arkaluonteisia eivätkä luottamuksellisia, ja (lähes kaikissa tapauksissa) itsenäisesti tehtyjen valintojen jälkeen, kun kyseiset tiedot oli jo levitetty markkinoille.

2. Suhteellisuusperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaaminen

Kantajan mukaan komissio jätti huomiotta sen, että kunkin tuottajan rooli, osallisuus, vastuu, saatu hyöty jne. olivat hyvin erilaiset. Konkreettisesti sanottuna vastaaja ei tee eroa näiden välillä eikä selitä, miksi Cisalille on määrättävä enimmäisseuramus, vaikka 1) se pysyi toisen yhteenliittymän (Michelangelo) ulkopuolella, 2) sillä ei milloinkaan ollut kahdenvälisiä kontakteja, 3) se ei milloinkaan osallistunut kokouksiin, joissa tarkasteltiin kyseistä kolmea tuotetta (vaan yksinomaan hanoja ja keramiikkaesineitä) ja 4) sillä on aina ollut pieni markkinaosuus.

Sakon suuruuden osalta kantaja katsoo, että komission olisi pitänyt todeta ja ottaa huomioon rikkomisen konkreettinen vaikutus markkinoihin, merkityksellisten maantieteellisten markkinoiden laajuus sekä Cisalin tosiasiallinen taloudellinen kyky vääristää kilpailua ja sen nimenomainen painoarvo.

Kantaja väittää lopuksi, että sakon laskemiseen käytetty laskentaperusta oli virheellinen ja että lieventäviä asianhaaroja ei otettu huomioon.